

РЕШЕНИЕ

№ 2295

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **9957** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във вр. чл. 107 от ДОПК във вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ.

Производството е образувано по жалба на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 2, офис 6 срещу Акт за установяване на задължения по декларация № ДСЦ21-ТД26-45/3//30.06.2021 г. , ИЗДАДЕН ОТ С. Г. М.-Г. – старши инспектор в отдел „ОП-С./Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, оправомощена от кмета на Столична община със Заповед № СОА20РД0-1362/14.02.2020 г. и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. , на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, чл. 8, ал. 5 от ДОПК, във вр. чл. 4, ал.ал. 1, 3 и 4 от ЗМТА , който е потвърден с Решение № СФД21-РД28-254/15.09.2021 г. на М. Г. М. - Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, съгласно Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на кмета на Столична община, издадено на основание чл. 107, ал. 4 от ДОПК във вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ. Жалбата е насочена срещу АУЗД, само в потвърдената част, с която е установено, че за периода 2016 г. – 2020 г. жалбоподателят дължи такса битови отпадъци - 5 282,10 лв. и лихви върху главницата – 1 863,94 лв. за собствения на жалбоподателя имот офис № 7, находящ се в [населено място], [улица].

В обжалваната част АУЗД се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието

му с материалния закон и процесуалните правила по издаването му. Моли отмяна на акта в обжалваната част и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на акта в обжалваната част с горесцитираното решение, постановено от него. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 4 от ЗМДТ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на АУЗД в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

На основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК спрямо жалбоподателя е издаден процесния АУЗД от орган по приходите при СО, с който, в обжалваната част, за периода 2016 г. – 2020 г. е установено, че жалбоподателят дължи публични общински вземания за такса битови отпадъци - 5 282,10 лв. и лихви върху главницата – 1 863,94 лв. за собствения на жалбоподателя имот офис № 7, находящ се в [населено място], [улица], воден по партида М1164_101004_10. Актът е връчен на 05.07.2021 г., като е издаден от компетентен административен орган по местни приходи, съгласно Заповед № СОА20РД0-1362/14.02.2020 г. и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г., на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, чл. 8, ал. 5 от ДОПК, във вр. чл. 4, ал.ал. 1, 3 и 4 от ЗМТА – служител в общинската администрация, заемащ длъжността „старши инспектор“. Потвърждаващото акта административно решение на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, също е издадено от компетентен орган съгласно Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на кмета на Столична община, на основание чл. 107, ал. 4 от ДОПК във вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ.

С обжалваната част на акта е съобразено правилно, че съгласно чл. 62, ал. 4 във вр. чл. 11 от ЗМДТ, задължено лице за процесния имот офис № 7 за ТБО е жалбоподателят – собственик. Правилно е съобразено, че актът се издава по инициатива на органа по приходите за установяване на публично общинско вземане ТБО – чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК. Правилно е съобразено, че съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУСО/, ТБО на предприятие се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота. Последната, съгласно § 1, т. 17 от ДРЗМДТ, е стойността на счетоводното завеждане на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Във връзка с това отчитане от жалбоподателя са събрани необходимите документи. По-нататък, с акта правилно е съобразено, че ТБО се определя, на основание чл. 66 от ЗМДТ, в размер на данъчната оценка на имота, умножена със съответните промили, установени с решение на СОС, съгласно цитираната по-горе наредба /НОАМТЦУСО/, и за съответния период. Правилно е съобразено, че промилът се определя във връзка с трите компонента по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ – сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Безспорно е между страните, съобразеното в

акта, че съгласно заповед № СО15-РД-09-1298/29.10.2015 г. на кмета на СО, процесният имот попада в границите на организирано сметосъбиране и извозване на битови отпадъци. Установено е, по което не се спори, вида и броя на контейнерите за битови отпадъци и интензитета на почистването им, за района на процесния имот. В този смисъл, в административното производство е установено, по което отново не се спори, че за процесния период, на адреса на процесния имот, са извършване горепосочените услуги сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Безспорно е и установеното, че за процесния имот не е подавана декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУСО за различен брой и вид съдове за отпадъци, които ще се ползват през годината; както и че за имота не е издавана заповед на кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми за почистване на битови отпадъци на основание чл. 24, ал. 6 от НОАМТЦУСО. С акта е установено безспорното, че процесният имот е деклариран по партида № М 1164, като ТБО за 2016 г. , съгласно Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС, за имоти на предприятия на процесния адрес, на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУСО, е определена на 10 промила върху отчетната стойност на имота, която се разпределя между горепосочените 3 компонента по по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ – сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Изложените до тук факти, норми и изчисления са направени с акта за всяка от годините от процесния период 2016 г. – 2020 г. , като са установени задължения за ТБО в размер на по 1 282,89 лв. за всяка година. Направено е общо изчисление на задължението в размер на 5 282,10 лв. и лихви върху главницата – 1 863,94 лв. Предвид изложеното до тук, и предвид неустановяването на противното от събраните по делото доказателства, съдът приема, ТБО за процесния имот и за процесния период са установени коректно с процесния акт. Видно, обаче, от приетата по делото ССЕ /56-60/, установените ТБО са заплатени от жалбоподателя изцяло и в съответните срокове – много преди издаването на процесния акт. Експертната не се опроверга от насрещни доказателства. Ето защо, съдът не приема, че актът е законен. Едва с потвърждаващото го решение, твърде общо, се изтъкват мотива за приложението на чл. 169, ал. 3а от ДОПК, относно реда за погасяване на стари задължения, от които може да се направи извод, че с платените от жалбоподателя процесни задължения за ТБО са погасени стари задължения. Нито в акта, нито в потвърждаващото го решение /таблица на лист 5/, обаче, не е посочено какви стари задължения са погасявани и това, особено при направено възражение от жалбоподателя за погасяване по давност на старите задължения по реда на чл. 171 и сл. от ДОПК.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 450 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, Акт за установяване на задължения по декларация № ДСЦ21-ГД26-45/3//30.06.2021 г. , потвърден с Решение № СФД21-РД28-254/15.09.2021 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, в потвърдената част, с която е установено, че за периода 2016 г. – 2020 г. жалбоподателят дължи такса битови отпадъци - 5 282,10 лв. и лихви върху главницата – 1 863,94 лв. за собствения на жалбоподателя имот офис № 7, находящ се в [населено място], [улица].

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на жалбоподателя „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 450 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :